

Usuaris del servei de caixer mòbil en la darrera visita que va fer a Figaró-Montmany ■ X.A.

Diners que no paren quiets

■ El caixer mòbil de la Diputació fa més de 7.000 quilòmetres al mes visitant fugaçment els pobles que no en tenen

■ “Va molt bé que vingui perquè guanyem autonomia i ja no hem de dependre dels fills o dels nets”, diuen els primers usuaris

Xavi Aguilà

Figaró-Montmany

“Manolo, no t'acabis tots els diners, eh? Deixa'n per a la resta!” Passen uns minuts de quarts d'una i som davant del caixer mòbil de la Diputació de Barcelona, que acaba d'aparcar a una placeta que hi ha davant del centre cívic de Figaró-Montmany, al Vallès Oriental. El Pablo, entre impacient i bromista, colla encara més el seu amic, que també supera els setanta anys: “Manolo, apanya't, que el temps passa i encara marxaran abans que pugui treure diners jo”, hi insisteix. Finalment, però, no hi ha cap drama. El Manolo baixa les quatre escales d'accés al camió caixer amb la cartera plena i el Pablo té temps per omplir-la també. De fet, tot i que les rutes del caixer mòbil estan programades al minut per tal d'abastar el màxim de municipis en un matí, Patrícia Gutiérrez, la persona encarregada d'assistir els clients que en fan ús, té clar que no marxarà de cap poble sense haver atès abans tothom que ho necessita. “Si veig que tinc cua de gent que vol fer ús del caixer, si cal allargarem l'estada i ja ens esperaran una mica al següent poble”, explica.

De moment, no s'ha donat el cas. El servei de la **Diputació de**

Barcelona fa poc més d'un mes que ha entrat en funcionament, així que encara està en fase de rodatge, donant-se a conèixer a les poblacions on no hi ha caixer de cap entitat, guanyant-se la confiança dels clients i detectant possibles disfuncions, que alguna n'hi ha. Així que el volum d'usuaris encara no és gaire elevat. Avui, per exemple, la ruta ha començat a les 9.10 al Brull i, després, ha passat per Sant Sadurní d'Osormort (10 h), Sant Martí de Centelles (11 h) i Tagamanent (12 h) sense que ningú aparegués a retirar diners. “És estrany, però relativament, perquè tot eren primeres visites –deia Gutiérrez des del darrer poble–, però al següent poble [Figaró-Montmany], segur que hi trobarem gent, perquè el primer cop que hi vam anar ja hi va haver un client. I el que tinc clar és que quan una persona ens fa servir, en la pròxima visita també hi serà i acompanyat de més gent, perquè li ha anat bé i n'ha fet publicitat.” Efectivament, al Figaró esperen el Manolo, el Pablo i un parell d'homes amb les targetes a punt. “Fa un any o així, ens van treure el darrer caixer i fins ara havíem d'anar a la Garriga o a Aiguafreda”, expliquen. Quan tots hagin passat per caixa, la ruta del caixer sobre rodes continuarà (i ja acabarà) a Sant Pere de Vilamajor, a les 13.35 h.

I demà, tornem-hi, però amb una altra ruta, per visitar cinc o sis pobles diferents, en funció de les distàncies que els separin i tenint en compte que en cadascun s'hi ha d'estar uns quinze o vint minuts. El servei de caixer mòbil dona cobertura a prop de 58.000 persones de 96 municipis de menys de 5.000 habitants que no tenen ni oficina bancària ni caixer automàtic. Visita un cop al mes les 81 poblacions amb menys d'un miler d'habitants i un parell, la quinzena que sí que tenen més de 1.000 veïns.

L'objectiu és assegurar que els habitants d'aquests municipis no hagin de desplaçar-se a altres localitats i tinguin al costat de casa la possibilitat de treure efectiu amb qualsevol targeta o dispositiu mòbil. També poden consultar els últims moviments dels comptes, el saldo, canviar el PIN de les targetes o pagar i domiciliar tributs locals, sense importar l'entitat bancària a la qual estiguin afiliats.

Segons apunta la Diputació, els ajuntaments beneficiats d'aquest programa han participat de manera activa en la posada en marxa del servei, triant la ubicació més adequada per aparcar el caixer, atenent les necessitats dels veïns i anunciant la presència programada del caixer. “Que la gent ho conegui és fonamental, perquè després

503 pobles desatesos.

Des del 2008, han desaparegut 5.961 oficines bancàries a Catalunya, gairebé tres de cada quatre. Són dades de la Generalitat, que també prepara un servei de caixers mòbils per als 503 pobles que no en tenen. Caixabank i Caixa d'Enginyers seran els encarregats de prestar el servei, arrencant previsiblement al setembre i cobrint el 100% de la població del país en un termini màxim de nou mesos. Actualment, el 54% dels municipis de Catalunya no té sucursal bancària i això comporta que més de 300.000 catalans pateixin risc d'exclusió financera.

utilitzar-lo és molt senzill, com un caixer normal, i jo soc al costat dels usuaris per ajudar-los”, apunta Gutiérrez, que té molta traça per tractar amb les persones grans, majoria entre la seva clientela.

La seva ajuda personalitzada és un dels trets distintius del projecte. “En altres punts de l'Estat això no es fa, però nosaltres creïem que era important posar una ajuda per trencar encara més barreres”, explica Nico Pérez, gerent del servei d'assistència al govern local de la **Diputació de Barcelona** i impulsora del projecte. Segons les seves dades, “hi ha una mitjana de 5 o 6 persones per municipi, i tant els usuaris com els alcaldes estan molt contents de com ha arrencat”. Amb tot, després dels primers mesos de funcionament es farà una primera valoració del servei. De moment, ja s'han detectat petites disfuncions per visites massa seguides a un mateix poble, molt més fàcil de corregir que no la possibilitat d'usar la cartilla del banc, com demanen algunes persones.

El primer mes en funcionament, el caixer ha recorregut més de 7.000 quilòmetres per la demarcació, segons explica el conductor i vigilant de seguretat que, com la Patrícia, està contractat per l'empresa Prosegur, l'adjudicatària del servei. Es va activar a finals d'abril, culminant un procés de preparació que s'ha allargat més del previst i del que volien els ajuntaments, que reclamaven amb insistència aquesta prestació a l'entitat supramunicipal. De fet, la **Diputació de Barcelona** va aprovar per unanimitat el projecte l'octubre del 2021, dedicant-hi un pressupost de 171.000 euros, però no s'ha pogut activar fins ara perquè, entre altres factors, Prosegur havia d'encarregar la construcció del caixer i, després, s'havia de sotmetre a rigoroses proves de certificació i homologació per part dels Mossos d'Esquadra i del Ministeri d'Indústria.

Un vehicle Iveco de la gamma industrial és la base sobre la qual s'ha treballat per habilitar i reconvertir l'espai de càrrega posterior en una sala amb l'accés al caixer, reservant un rerefons posterior que amaga la maquinària i els diners. L'estructura està degudament protegida, no només pel vigilant armat, sinó també per un sistema de blindatge i d'alarmes amb monitoratge constant amb GPS i videocàmeres. A més, el camió caixer és autosuficient energèticament gràcies als panells solars que té al sostre, que fins i tot permeten alimentar l'aparell d'aire condicionat d'estil domèstic que hi ha a la sala del caixer. “No ens falta de res. Fins i tot tenim regals per als clients!”, diu orgullosa la Patrícia.

Efectivament, com que el plec de condicions establia que Prosegur cobraria una comissió d'1,35 euros per cada operació però la Diputació no vol que això suposi un fre per a l'adhesió al servei, ha previst lliurar petits obsequis per compensar aquesta despesa. En aquest primer mes, es tracta d'un cabàs per anar a comprar o a la platja. ■